

De Geestelijke wapenrusting (3)

Efeziërs 6:10-20

Het beeld van de geestelijke wapenrusting is ontleend aan de Romeinse wapenrusting uit de tijd van Paulus.

De vorige stukjes hebben we gekeken naar de delen van de wapenrusting die actief bediend moesten worden namelijk het schild en het zwaard. Vandaag wilde ik jullie eens meenemen naar drie passieve delen van de wapenrusting. Welke drie onderdelen van de wapenrusting bedoel ik hier? Hieronder zijn ze opgesomd:

1. Een gordel. Uw lendenen omgord met de waarheid. Vs. 14.
2. Een pantser. Bekleed met het pantser der gerechtigheid. Vs. 14.
3. Schoeisel. De voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes. Vs. 15.

Waarom zijn deze drie attributen passief? Allereerst volgt dat uit de positie die ze hebben in de wapenrusting. Ze zitten vast op ons lichaam. Ze worden dus eigenlijk gedragen door ons lichaam. Hun functie is om de vitale delen te beschermen die, als we daar getroffen worden, zulke verwondingen geven dat het voor ons niet mogelijk is om verder te strijden. Met andere woorden: deze bepantsering zorgt er voor dat we kunnen strijden zonder zo verwond te worden dat we op dat moment niet langer bruikbaar zijn in Gods strijd. Zo'n wond geneest overigens wel weer, maar dat duurt wel een tijdje en je hebt er soms een dokter bij nodig. Laten we eens kijken naar de functie die elk onderdeel heeft.

Misschien is het wel goed om eerst naar het belangrijkste deel te kijken, de gordel. Wat doet een gordel eigenlijk? Een gordel was noodzakelijk om de onderrug en onderbuik te beschermen en het pantser te kunnen dragen zodat dit de bewegingsvrijheid van de krijger minimaal belemmert. Een gordel ontlast ook voor een deel de rug door het gewicht van het pantser over te nemen en direct op de heupen over te dragen zonder gebruik te

maken van de ruggengraat. Daardoor vergroot het de reactiesnelheid van de gepantserde voor horizontale bewegingen die, naar ik uit mijn ervaring uit de vechtsport kan beamen, bij het hanteren van het zwaard broodnodig is om te kunnen zwaardvechten. Uitgerekend de gordel gebruikt Paulus om een vergelijking te maken met de waarheid. Waarom vroeg ik me af? Wel, inmiddels heeft de praktijk me duidelijk gemaakt waarom. Vroeger had ik de neiging om mezelf beter voor te doen dan dat ik was. Ik dikte verhalen wel eens wat aan of vertelde soms iets wat gewoon ronduit niet waar was. Je zou het wel opscheppen kunnen noemen, denk ik. Het gevolg was dat ik mezelf zo hoog de hemel in prees dat niemand me meer geloofde. Ook niet als ik wel over de werkelijke alledaagse dingen vertelde. Toen ik drie jaar geleden tot geloof kwam was dit een van de dingen die nodig door God veranderd moesten worden zodat Hij mij kon gebruiken. Waarom? Allereerst omdat de mensen die mij kenden alles wat ik zei niet serieus namen. Dus ook niet wat ik over het geloof in God en de bijbel vertelde. Maar het tweede punt is dat God niet iets gaat bevestigen waar elementen van onwaarheid in zitten en die God ook wel eer geven, maar mij veel meer eer geven. Het gaat bij het bidden en de verhooring van een gebed immers niet om Henk, of wie dan ook, maar het gaat erom dat Gods naam geëerd en verhoogd wordt, tot een getuigenis van God zelf voor de mensen. Als ik, of wie dan ook, door leugens te vertellen hiertussen ga zitten dan kan God simpelweg onze gebeden niet verhooren omdat daarmee een leugen tot waarheid zou worden verheven. En dat gaat tegen Gods natuur in. Liegen en dus ook opscheppen en aandikken maakt dat God je minder kan gebruiken. Vandaar dat Paulus de gordel vergelijkt met de waarheid. Zolang een christen weigert te liegen wordt zijn bewegingsvrijheid

in zijn bediening niet extra belemmerd en kan God zonder belemmering door deze christen werken.

Het tweede passieve onderdeel van het wapentuig wat Paulus noemt is het pantser der gerechtigheid. Het pantser is een metalen plaat die de rug of borst beschermt tegen snij- en steekbewegingen. Het pantser der gerechtigheid. Wat is gerechtigheid? Een ander woord voor gerechtigheid is rechtvaardigheid. Wat wil dat eigenlijk zeggen? Dat wil zeggen dat je naar iemand kijkt zonder vooroordeel, maar dat je op basis van jouw omgang met een persoon naar die persoon kijkt. Dus niet door de gekleurde bril op basis van verhalen, roddels, uiterlijk of handicap. Wat ik tegenwoordig veel zie is dat zowel jongens als meisjes kijken naar het knappe uiterlijk van een persoon en op basis daarvan aannemen dat iemand beter, geschikter, aangenamer of gezelliger is. Evenzo geldt dan dat iemand die minder knap of interessant lijkt op het eerste gezicht botweg genegeerd wordt en zich afgewezen voelt. Terwijl dat op basis van gerechtigheid helemaal niet te rechtvaardigen valt. Mijn ervaring met mensen is dat ze allemaal hun sterkere en minder sterke kanten hebben en dat je daar niet achter komt door te luisteren naar roddels of verhalen en te kijken naar uiterlijke kenmerken. Als Jezus dat zou doen, en alleen naar de zwakkere mensen zou kijken zou ik erg veel medelijden hebben met de sterkere mensen onder ons. Paulus maant ons dus om met het pantser der gerechtigheid rechtvaardig te oordelen over iets of iemand op basis van waarnemingen. Als we dat niet doen dan kan het zijn dat zulke dingen zich tegen ons keren. Het pantser dat we droegen beschermt ons nu niet meer, maar verstikt ons nu omdat het gedeukt en verroest is. Gods woord, de bijbel zou nu tegen jou gebruikt kunnen worden en misschien wel met recht.

Het derde item is het schoeisel van de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes. Schoeisel is vooral onder dames populair als ik de verhalen moet geloven. Maar laatst hoorde ik dat dit

ook onder mannen een steeds groter aandachtspunt wordt, omdat vrouwen hier erg op schijnen te letten. Ach, ik weet het eigenlijk ook niet, maar dit was wel weer genoeg roddel voor vandaag.

Schoeisel heeft de primaire taak om de voeten te beschermen tegen scherpe attributen die op het slagveld op de grond liggen. Dingen zoals stokjes, verloren zwaarden, stenen, glas, een schild, enzovoorts. Schoeisel maakt het mogelijk dat wij langere afstanden kunnen lopen. Zonder schoenen zouden we niet ver komen. We zouden misschien twee of drie stappen kunnen zetten en dan opgeven omdat onze voeten bont en blauw zijn en een pleistertje niet meer helpt tegen het bloeden. Paulus vergelijkt juist het schoeisel met de bereidvaardigheid. Bereidvaardigheid zou je ook kunnen vertalen met de vastberadenheid om je doel te bereiken. Om er echt voor te gaan. Om er ook echt naar toe te gaan. Maar waar moeten we dan voor gaan? Voor het evangelie des vredes. Wat bedoelt Paulus hier nu eigenlijk? Om daar achter te komen is het nodig om de brief aan de Efeziërs volledig door te lezen. Toen ik dit in eerste instantie zo las moest ik denken aan het uitgaan om mensen het evangelie te brengen. Nadat ik echter de volledige brief had doorgelezen was ik daar niet zo zeker meer van. In de rest van de brief behandelt Paulus eigenlijk in wat uitgebreidere vorm wat er in Ef. 6:10-20 geschreven staat. Daarom spreekt Paulus hier volgens mij over levensheiliging. Of, anders gezegd, de bereidheid om God, die zijn wil in het evangelie en de rest van de bijbel bekend heeft gemaakt, te gehoorzamen. Wat houdt dat nou in? Toen God mij 3 jaar geleden overtuigde van Zijn bestaan en mij geloof gaf, was mijn leven niet helemaal in overeenstemming met de bijbel. Misschien eigenlijk wel helemaal niet. Op dat moment was dat helemaal niet zo erg. God accepteerde me zoals ik was. Dat vind ik zo fijn, dat ik dat nooit meer kwijt wil. Toen ik dan ook voor God koos en Hij mijn Vader werd voelde dat geweldig. En, als bevestiging van mijn keus, nam God me bij de hand en zei: 'Kijk Henk, dat is een bijbel. Dit

is een persoonlijke brief van Mij aan jou. Zou je die misschien eens samen met Mij willen lezen?' Om eerlijk te zijn spartelde ik een beetje tegen, het is nogal een dikke brief, weet je. Dus ik naar Pappa toe. Kan die brief niet iets kleiner? En toen zei Pappa: 'Nou, als je begint in het nieuwe testament dan heb je de samenvatting te pakken. En die is maar 230 pagina's dik.' Henk: 'O. Nou, oké. En die brief die was zo bijzonder. Echt apart. Heel langzaam opende die brief mijn ogen. Dat ging door totdat ik iets kon zien. Weet je wat het eerste was wat ik zag? Het was een grote berg van puin. Een berg waarvan ik alleen de top maar kon zien omdat mijn ogen nog niet wisten wat ze zagen. Wat verder naar beneden toe was het daarom nog erg mistig. Vroeger, toen ik nog geen christen was dacht ik dat dit een geweldig gave plaats was. Dat die berg helemaal van goud was, tot aan de top. Toen stond ik daar beneden aan de voet en vroeg ik me af of ik ooit de top kon bereiken. Nu was God zo aardig geweest om me boven op die berg te zetten. Hij zei, ga je mee? Dan gaan we samen graven. En heel langzaam werd de berg met veel moeite en inspanning afgegraven. Nu ik steeds dichterbij de voet van de berg kom, blijkt dat die berg helemaal niet van goud is. Nee, dat was een grote berg rommel. We zijn nu zover dat het fundament gelegd wordt.

Deze berg hield me voor de gek. Of beter gezegd, ik liet me door Satan voor de gek houden dat de dingen die ik deed goed waren en dat iedereen die daar op- of aanmerkingen op had maar een vreemde vogel was. God opende mijn ogen door de bijbel, en ik was niet langer ziende blind. Deze berg rommel heeft God afgebroken. God heeft mij ook afgebroken. Hij heeft me genezen en is daar nu nog mee bezig. De voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes houdt in dat wij bereid moeten zijn om onszelf te toetsen aan de bijbel. Om bereid te zijn te luisteren naar broeders en zusters of andere mensen die kritiek op ons hebben en daar wat mee te doen. Dat we bereid zijn om naar God te gaan en te vragen: Here God, ik heb dit gedaan.

Dat was fout. Vergeeft U me alstublieft en help me om de gevolgen die dat heeft gehad op mijn denken, mijn gedrag en mijn leefwijze te ontdekken en die in overeenstemming te brengen met de denkwijze, het gedrag en de leefwijze die U van mij wilt zien, zodat ik bruikbaar wordt voor U. En dan naar de persoon toe te gaan die hierdoor benadeeld is en dan om vergeving vragen aan die persoon, christen of geen christen. Toen ik dit moest doen vond ik dat heel moeilijk. Het is niet makkelijk en ook niet leuk om naar jezelf te kijken en langzaam alle verdovingen die je hebt gebruikt om met je eigen niet verwerkte pijn te kunnen leven, op te heffen en je pijn te verwerken. Want dat is het wat ons foute gedrag meestal veroorzaakt, emotionele pijn. En wat nog pijnlijker is, is als je leert zien welke invloed dat heeft op je medemensen en hoe je hen daarmee beschadigt. Toen ik dat leerde zien, en daar heeft een volwassen christen me bij moeten helpen, was ik voor het eerst blij en vanuit de diepte van mijn hart dankbaar dat God met mij aan de slag was gegaan om me te vertellen wat er moest veranderen. God is een echte Vader voor mij. Hoe moeilijk het soms ook is om God als Vader te hebben, het is onbeschrijfelijk hoe God je in liefde in je waarde laat en je toch op je fouten wijst en die vergeeft en van je weg neemt, zodat je weer opnieuw mag beginnen.

Paulus zegt tegen mij, maar ook tegen jou: 'Ben je bereid om met God te wandelen en van Hem te leren en op te groeien totdat je volwassen en bruikbaar voor God bent?' Zijn jouw voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes?

Je broeder in Christus,
Henk van Weeren